

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2921

гр. Варна, 27.07.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и седми юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария К. Терзийска

Членове: Цвета Павлова
Пламен Ат. Атанасов

като разгледа докладваното от Пламен Ат. Атанасов Въззивно гражданско дело № 20233100501522 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.259 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на Я. Г. В., с ЕГН *****, с адрес: гр.В., ул.“С.“ №**, вх.*, ет.*, ап.**, със съд.адрес: гр.В., ул.“С. з.“ №**, чрез адв.И. И., против Решение №832/13.03.2023г. постановено по гр.д.№11336/2022г. на РС Варна, с което е уважен предявеният от “Еос Матрикс“ ЕООД, с ЕИК 131001375, със седалище и адрес на управление: гр.София, ж.к.“Малинова Долина“, ул.“Рачо Петков-Казанджията“ №4-6, със съдебен адрес: гр.В., бул.“С.“ №***, ет.*, ателие *, чрез адв.Р. Ж. М., против жалбоподателят, иск правно основание чл.422 от ГПК вр. с чл.415 от ГПК и чл.79, ал.1 от ЗЗД, чл.9, ал.1 ЗПК и чл.430 от ТЗ, и чл.86, ал.1 от ЗЗД вр. с чл.99 от ЗЗД за приемане на установено, че въззивникът дължи на въззиваемия сумите, за които е издадена Заповед №2522/19.04.2022г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д. №4974/2022г. на РС Варна, а именно сумата от 593.36лв., представляваща непогасена главница и сумата от 150лв., представляваща мораторна лихва /за забава/ в размер на законната лихва за периода от 25.04.2019г. до 18.04.2022г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаването на заявлението-18.04.2022г., до окончателното ѝ изплащане, които суми са дължими на основание Договор за потребителски кредит от 30.08.2011г., сключен между “Обединена Българска Банка“ АД и Я. Г. В. и които са прехвърлени в полза на “Еос Матрикс“ ЕООД с Договор за продажба и прехвърляне на вземания от 31.01.2018г.

В жалбата се излага, че решението на РС Варна е постановено в нарушение на процесуалният и материалният закон, освен това е неправилно и необосновано. Поддържа се, че неправилно съдът е възприел, че по отношение на процесните вземания е приложима

общата петгодишна давност по смисъла на чл.110 от ЗЗД, която съгласно чл.114, ал.1 от ЗЗД започва да тече от деня, в който вземането е станало окончателно изискуемо, тоест от крайният падеж на вземането по договора за кредит. Твърди се, че началният момент, от който започва да тече давностният срок за вземания по договор за банков кредит за дължима главница включена в погасителни вноски, е този на настъпване на изискуемостта на съответната вноска, в който смисъл е и актуалната съдебна практика. Изложени са пространни съображения в подкрепа на становището, че при уговорено погасяване на задължението на отделни погасителни вноски с различни падежи, съгласно императивната норма на чл.114, ал.1 от ЗЗД за всяка вноска тече самостоятелна давност, като се сочи и относима съдебна практика. Поддържа се, че неправилно е определен и размерът на наказателната лихва, като същият не е съобразен със събраните по делото писмени доказателства. Твърди се, че не е ясно, как е определена посочената в заявлението за издаване на заповед за изпълнение и в ИМ дата-25.04.2019г. за начална такава на периода на начисляване на наказателна лихва. Поддържа се, че съдът е пропуснал направи разграничение в мотивите на решението между главница и наказателна лихва, като е обобщил двете вземания в едно цяло и неделимо. Сочи се, че нито банката, нито ищеца, са дали срок за погасяване на задължението на ответника, преди да предприемат действия за принудително събиране на вземането. Поддържа се, че не е установено прехвърлянето на процесното вземане с договор за цесия от банката в полза на ищеца, тъй като липсва индивидуализация на същото и че то е включено в предмета на процесния договор за цесия. Оспорват се изводите на съда, че ответникът е уведомен за цесията, считано от датата на получаване на исковата молба, към която са приложени договора за прехвърляне на вземания, пълномощно и уведомление по чл.99, ал.3 от ЗЗД. Твърди се, че това връчване няма правният ефект на съобщаването на цесията по смисъла на чл.99, ал.3 от ЗЗД, респективно че цесията не е проявила действието си по отношение на ответника по смисъла на чл.99, ал.4 от ЗЗД. Изложени са доводи за допуснати от съда съществени нарушения на процесуалните съдопроизводствени правила, което е довело до постановяване на незаконосъобразен и неправилен съдебен акт. Моли за отмяна на атакуваното решение и отхвърляне на предявените претенции.

В срока по чл.263 от ГПК въззиваемата страна е депозирала отговор на въззивната жалба, с който се поддържа становище за нейната неоснователност. Поддържа се, че първоинстанционният съд е приложил правилно материалния закон, като се е съобразил с трайната и относима към казуса съдебна практика. Оспорват се доводите на жалбоподателят за неяснота в размера на претенцията, за настъпване на прехвърлителният ефект на договора за цесия и за погасяването на задълженията по давност, като са развити насрещни съображения и се сочи относима съдебна практика. Моли се за потвърждаване на атакуваното решение и присъждане на деловодни разноски.

Страните не са обективирали искания по доказателствата.

С оглед горното и тъй като постъпилата въззивна жалба е редовна и отговоря на изискванията на чл.260 от ГПК, като подадена в срок от надлежна страна, срещу подлежащ

на обжалване акт и съдържаща останалите необходими приложения, и на основание чл.267 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ въззивната жалба на Я. Г. В., с ЕГН *****, против Решение №832/13.03.2023г. постановено по гр.д.№11336/2022г. на РС Варна, с което е уважен предявеният от “Еос Матрикс“ ЕООД, с ЕИК 131001375, иск правно основание чл.422 от ГПК вр. с чл.415 от ГПК и чл.79, ал.1 от ЗЗД, чл.9, ал.1 ЗПК и чл.430 от ТЗ, и чл.86, ал.1 от ЗЗД вр. с чл.99 от ЗЗД за приемане на установено, че въззивникът дължи на въззиваемия сумите, за които е издадена Заповед №2522/19.04.2022г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д.№4974/2022г. на РС Варна, а именно сумата от 593.36лв., представляваща непогасена главница и сумата от 150лв., представляваща мораторна лихва /за забава/ в размер на законната лихва за периода от 25.04.2019г. до 18.04.2022г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаването на заявлението-18.04.2022г., до окончателното ѝ изплащане, които суми са дължими на основание Договор за потребителски кредит от 30.08.2011г., сключен между “Обединена Българска Банка“ АД и Я. Г. В. и които са прехвърлени от банката в полза на “Еос Матрикс“ ЕООД с Договор за продажба и прехвърляне на вземания от 31.01.2018г.

НАСРОЧВА производството по в.гр.д.№1522/2023г. на ОС Варна в открито съдебно заседание на **13.09.2023г. от 13.30 часа**, за която дата и час да се призоват страните, ведно с препис от настоящото определение.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____